

det var lige saa rigtigt at faa ændret samtidig, for Lovforslaget siger jo i Grunden intet som helst om, eller i alt Fald meget lidt om, hvad der skal danne Grundlaget for Fastsættelsen af Afgiften. Desuden tror jeg ogsaa, at det lider af en lille Fejl i redaktionel Henseende, idet det siger, at vedkommende Sogneraad skal give Indstilling til Indenrigsministeren under Hensynstagen til den paagældende Kommunes Udgifter o. s. v. Jeg tror nok, at det var rigtigere, om man benyttede Flertalsformen, saa der kom til at staa: *de* paagældende Amtskommuner og Sognekommuner. Det lader ogsaa til, at den højtærede Indenrigsminister har opfattet det saaledes, idet han i sin Forelæggelsestale udtrykkeligt sagde: *de* paagældende Amts- eller Sogneraad. Det maa naturligvis være Meningen at høre saavel Kommunalbestyrelsen i den Kommune, der ejer det paagældende Anlæg, som Kommunalbestyrelsen i den Kommune, hvori det er beliggende. Men det er naturligvis Ting, som kan overvejes i det Udvalg, som antagelig vil blive nedsat.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet. Det ærede Medlem Hr. Wilmann ønsker Lovforslaget underkastet en Udvalgsbehandling. Derimod kan jeg absolut intet have at indvende, idet jeg dog maa henstille, at denne Behandling gøres kort for ikke at mindske Udsigten til Lovforslagets Gennemførelse i indeværende Rigsdagssamling; det er i høj Grad ønskeligt, at dette sker, fordi Lovforslaget indeholder et Retfærdighedsprincip for Landkommunerne, og det er af Værdi, at dette snarest muligt finder sit Udtryk ved Lovforslagets Ophøjelse til Lov.

Grunden til, at det ærede Medlem Hr. Wilmann ønskede Sagen prøvet i et Udvalg, var, at det i Bemærkningerne i de sidste Par Sætninger siges, at denne Afgift skal fastsættes under en skønsm Hensyntagen til, hvad der er oppebaaret i Ejendomsskat af den vedkommende Ejendom hidtil. Nu siger det ærede Medlem, at han er noget betænkelig derved. Man kan i en Kommune ændre de Principper, efter hvilke man har fordelt Skattebyrden mellem fast Ejendom og Formue og Lejlighed, og jeg forstod det ærede Medlem Hr. Wilmann saaledes, at han ønskede, at en saadan Ændring ogsaa skal give sig Udtryk ved Dækningsafgiftens Fastsættelse. Det er jeg slet ikke uenig med det ærede Medlem i, derfor er der ogsaa paa det samme Sted i Bemærkningerne sagt, at denne skøn-

somme Hensyntagen skal udstrækkes ogsaa til Ejendomsbeskatningens forskellige Betydning for Kommunen; dermed har man netop villet udtrykke det, som det ærede Medlem ønskede udtrykt, og som har foranlediget, at det ærede Medlem ønskede denne Udvalgsbehandling. Jeg haaber, som sagt, at den maa blive kort, og at det ærede Medlem vil føle sig tilfredsstillet ved den Betydning, der maa tillægges de Ord, jeg her nylig har citeret.

Det ærede Medlem, som talte paa det radikale Venstres Vegne, mente, at Udtalelsen i Bemærkningerne om Dækningsafgiftens Størrelses Fastsættelse efter Forhandling med det paagældende Amtsråd og Sogneraad maa være at forstaa saaledes, at det var de paagældende Amtsråd og Sogneraad, der skulde forhandles med, og deri har det ærede Medlem fuldkommen Ret; det er ogsaa det Udtryk, det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, der er benyttet i min Forelæggelsestale. Men jeg tror dog ikke, at det bestemte Ord, der forekommer i Bemærkningerne, vil foraarsage nogen Vanskelighed ved Fastsættelsen af denne Dækningsafgift og de Forhandlinger, som maa føres forud for denne Fastsættelse. Jeg haaber, at det skal være muligt hurtigt at give Udvalget, naar det er nedsat, de Oplysninger, som de ærede Medlemmer maatte ønske, saaledes at vi hurtig kan naa til Færdigbehandling af dette Lovforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Wilmann: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lovene for de sønderjydske Landsdele Nr. 314 af 28. Juni 1920 angaaende Forsikring mod Ulykkestilfælde og Nr. 315 af s. D. om Invalidforsikring m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6147; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 5941).

Sagen sattes til Forhandling.